

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **Pharmacopea CZ s.r.o.**, se sídlem Rybná 716/24, Praha 1, zastoupena prof. JUDr. Danou Ondřejovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Bělehradská 299/132, Praha 2, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Květná 504/15, Brno, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 10. 2025, č. j. 8 A 13/2024-95,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Správní orgán prvního stupně (Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Praze) rozhodnutím ze dne 14. 9. 2023, č. j. SZPI/BW164-15/2023, na základě § 3 odst. 4 písm. g) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, zapsal internetové stránky superionherbs.cz na seznam internetových stránek s nabídkou nebezpečných potravin nebo stránek, jejichž obsah závažným způsobem porušuje požadavky stanovené právními předpisy (dále také „seznam blokových webů“). Účastníkem daného řízení byla jiná společnost (sídlicí ve Spojeném království), která byla označena za provozovatele stránek a držitele doménového jména. V den zápisu internetových stránek na zmíněný seznam se žalobkyně seznámila s prvostupňovým rozhodnutím a proti tomuto rozhodnutí podala odvolání. Tvrdila, že v jiném řízení byla za faktického provozovatele stránek (a osobu odpovědnou za jejich obsah) označena ona, proto

s ní mělo být nakládáno jako s účastnicí řízení. Žalovaná však rozhodnutím ze dne 29. 11. 2023, č. j. SZPI/BW164-47/2023, odvolání zamítla podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné, neboť žalobkyni nepovažovala za účastnici řízení.

[2] Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 16. 10. 2024, č. j. 8 A 13/2024-40, odmítl. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 2. 11. 2023, čj. SZPI/BW164-39/2023, byly internetové stránky superionherbs.cz ze seznamu blokových webů vymazány, a rozhodnutí o zapsání stránek na zmíněný seznam tak pozbylo účinnosti. Městský soud dovodil, že ačkoliv sice napadené rozhodnutí ani prvostupňové rozhodnutí nebylo zrušeno, věcně byla rozhodnutím o výmazu obě rozhodnutí překonána. Veřejná subjektivní práva žalobkyně tak nejsou a nemohou být dotčena a fakticky odpadl předmět řízení o podané žalobě.

[3] Žalobkyně podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl, rozsudkem ze dne 10. 4. 2025, č. j. 8 As 235/2024-38, usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že žalobkyně měla právo domáhat se vyslovení nezákonnosti napadeného rozhodnutí a jeho zrušení. Je zřejmé, že v době rozhodování městského soudu (resp. dokonce již v době podání žaloby) došlo k výmazu internetových stránek superionherbs.cz ze seznamu blokových webů, takže potenciální zrušení napadeného či prvostupňového rozhodnutí by nemělo vliv na možnost přístupu k daným internetovým stránkám. To však podle Nejvyššího správního soudu neznemožňuje meritorní přezkum napadeného rozhodnutí. Podle Nejvyššího správního soudu předmět řízení neodpadl, a nelze tedy uzavřít, že by nebyly splněny podmínky řízení. Nelze navíc obecně vyloučit vznik škody v důsledku nezákonného rozhodnutí o zapsání internetových stránek na seznam blokových webů, resp. zamítnutí odvolání proti němu. Nad rámec pak Nejvyšší správní soud dodal, že na seznamu se fakticky nachází i vymazané internetové stránky, jen je u nich uvedeno, kdy byly ze seznamu formálně vymazány. I nadále je tedy veřejně dohledatelné, že důvody pro blokaci daných internetových stránek v minulosti existovaly.

[4] V dalším řízení městský soud v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl. Uvedl, že v roce 2019, kdy byla prováděna předchozí kontrola, byla žalobkyně držitelkou doménového jména a současně provozovatelem internetových stránek, a proto s ní tehdy bylo vedeno správní řízení. Následně však došlo k převodu e-shopu i doménového jména, a v době vedení nyní projednávaného řízení v roce 2023 byl provozovatelem internetových stránek již jiný subjekt (7 PHARMA LTD. se sídlem ve Spojeném království). Na věci nic nemění ani rozsudek městského soudu ze dne 13. 7. 2023, č. j. 11 A 47/2022-188, ve kterém byla žalobkyně považována za účastnici řízení. Soud přezkoumává napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který existoval v době jeho vydání, a správní orgány oprávněně reagovaly na změnu skutkových okolností. Oproti předchozímu řízení byla společnost 7 PHARMA uvedena na internetových stránkách jako provozovatel. Tato společnost byla uvedena ve smlouvě ze dne 7. 10. 2019 jako nabyvatel práv. Žalobkyně sice v předchozím řízení učinila své účastnictví sporným, ale tato procesní taktika se vztahuje výlučně k předchozímu řízení, které je třeba posuzovat samostatně. Ve správním řízení navíc společnost 7 PHARMA aktivně činila konkrétní procesní úkony a nijak nezpochybňovala své postavení účastníka řízení. Je běžné, že po ukončení jednoho kontrolního řízení dojde k podstatné změně skutkových okolností. V takovém případě je správní orgán povinen zjistit aktuální skutkový stav, což v dané věci učinil řádně a v souladu se zákonem. Všechny

pokračování

důkazy směřují k závěru, že provozovatelem internetových stránek a držitelem doménového jména byla jen společnost 7 PHARMA, nikoliv žalobkyně. Postup žalované obстоjí i ve světle rozsudku NSS ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 12/2008-63, podle kterého je vhodné, aby s osobou bylo jako s účastníkem předběžně nakládáno, pokud je posouzení účastenství komplikované a souvisí blízce s rozhodnutím ve věci samé.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[5] **Žalobkyně** (stěžovatelka) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. V první řadě uvádí, že závěr žalované o tom, že stránky provozovala společnost 7 PHARMA (jež byla současně držitelkou doménového jména), je v rozporu se skutkovým zjištěním a závěry správního orgánu v jiném řízení vedeném (prakticky souběžně) vůči stěžovateli pod sp. zn. SZPI/AL112/2021. Podle zjištění v daném řízení byla stěžovatelka provozovatelkou internetových stránek *superionherbs.cz*. Správní orgán tento závěr nikdy nezpochybil a městský soud jej aproboval v rozsudku č. j. 11 A 47/2022-188. V nynějším řízení však správní orgán dospěl k naprosto opačnému zjištění, tedy že provozovatelem má být a je společnost 7 PHARMA, nikoliv stěžovatelka. V předešlém řízení tomuto závěru ale důsledně oponoval. Bez jakéhokoliv odůvodnění tedy učinil opačný skutkový závěr, který je tak v rozporu se zásadou předvídatelnosti a legitimního očekávání.

[6] Stěžovatelka uvádí, že skutečnosti, podle kterých žalovaná dospěla k odlišnému závěru, hodnotila v minulosti zcela opačně. První skutečnost je ta, že na shora zmiňovaných internetových stránkách byla společnost 7 PHARMA uvedena jako provozovatel. Tato společnost byla jako provozovatelka uvedena již začátkem roku 2020. Ani to však žalované nebránilo, aby ještě k 30. 7. 2020 považovala za provozovatelku stěžovatelku. Žalovaná dokonce uváděla, že stěžovatelka provozuje tyto internetové stránky ještě ke květnu 2021. Druhá skutečnost spočívá v tom, že správní orgán vyšel ze smlouvy („*Transfer of e-shop operation agreement*“) uzavřené dne 7. 10. 2019. Žalovaná přitom tuto smlouvu opakovaně označovala jako fiktivní či zdánlivou. Celý převod provozovatele internetových stránek *superionherbs.cz* byl podle ní formální a fiktivní. Třetí skutečnost je ta, že stěžovatelka sama v předešlém řízení uvedla, že provozovatelem internetových stránek je společnost 7 PHARMA. Žalovaná ale opakovaně toto prohlášení vyhodnotila jako nevěrohodné a účelové. Je tak nekonzistentní, že žalovaná na základě totožných skutečností a důkazů nejprve tvrdí, že provozovatelem internetových stránek *superionherbs.cz* je stěžovatelka, ale později dospěje ke zcela opačnému závěru, tedy že provozovatelem internetových stránek je společnost 7 PHARMA. Stěžovatelku přitom musela považovat minimálně za osobu, která se na provozu internetových stránek podílí.

[7] Co se týče komunikace žalované se společností 7 PHARMA, daná společnost nikdy neuvedla, že by internetové stránky skutečně provozovala. Jen coby žalovanou určený účastník řízení s ní logicky komunikovala tak, aby došlo co nejdříve k obnovení provozu daných internetových stránek. Komunikace tak byla pouze důsledkem toho, že žalovaná určila jako provozovatele společnost 7 PHARMA a opomenula stěžovatelku. Stěžovatelka pak nepovažovala za potřebné předkládat důkazy k tomu, že by měla dané internetové stránky provozovat, pokud žalovaná opakovaně podrobně odůvodňovala závěr, že je to stěžovatelka, kdo je provozovatelkou internetových stránek. Stěžovateli tak není zřejmé, proč na základě totožných důkazů, které žalovaná označila za fiktivní a nevěrohodné, dochází žalovaná ke zcela jinému skutkovému závěru.

[8] Podle stěžovatelky postupovala žalovaná účelově ve snaze zablokovat internetové stránky co nejdříve. Rozhodnutí bylo doručeno veřejnou vyhláškou a společnost 7 PHARMA ani stěžovatelka neměly možnost se o rozhodnutí materiálně dozvědět před faktickým zablokováním internetových stránek. Stěžovatelce v důsledku jejich blokace vznikly mnohamilionové škody. Stěžovatelka také uvádí, že se s rozhodnutím prvostupňového správního orgánu fakticky seznámila dne 23. 10. 2023, kdy došlo k zápisu internetových stránek na seznam blokových webů. To, že rozhodnutí bylo doručováno veřejnou vyhláškou, na tom nic nemění. Stěžovatelka totiž byla opomenutou účastnicí.

[9] Dále stěžovatelka namítá, že městský soud v odůvodnění neuvedl, jaké skutkové okolnosti se změnily, aby za provozovatele daných internetových stránek byla v prakticky stejném období v jednom případě považována stěžovatelka a ve druhém případě společnost 7 PHARMA. Odkázal na rozhodnutí žalované, avšak ani ta to nedokázala odůvodnit. Rozsudek je proto nepřezkoumatelný. Dále se městský soud nevypořádal s argumentací, podle které žalovaná hodnotila smlouvu o převodu protichůdně. Městský soud sice uvádí, že jde o hodnocení, které odpovídá jeho vývoji v čase, avšak nespecifikuje, jaký vývoj v čase konkrétně měl nastat. Stěžovatelka také uvádí, že to, jak se subjektivně staví společnost 7 PHARMA k otázce účastenství v daném řízení nemá význam pro účastenství stěžovatelky. Nelze tedy přičítat k tíži stěžovatelky, že společnost 7 PHARMA v průběhu řízení nezpochybnila, že je provozovatelkou internetových stránek.

[10] **Žalovaná** ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že držitelem doménového jména superionherbs.cz byla ke dni rozhodování prvoinstančního orgánu společnost 7 PHARMA. Toto zjištění vyplývá z registru doménových jmen, jehož výpisy jsou součástí správního spisu. Společnost 7 PHARMA také v rozhodné době provozovala internetové stránky na dané doméně. Na internetových stránkách totiž byla společnost 7 PHARMA jako provozovatel dlouhodobě uvedena, smlouva ze dne 7. 10. 2019 na ni provoz převedla a ve správním řízení vedeném pod sp. zn. SZPI/AL112/2021 stěžovatelka výslovně uvedla, že provozovatelem internetových stránek byla daná společnost. Žalovaná tak setrvává na tom, že stěžovatelka správně nebyla považována za účastnici řízení. Stěžovatelce navíc nemohla vzniknout jakákoliv škoda. Internetové stránky totiž byly ze seznamu blokových webů vymazány ještě před uběhnutím lhůty pro jejich samotnou blokaci. Tato škoda navíc nemohla být způsobena nesprávným úředním postupem žalované. Společnost 7 PHARMA usilovala o co nejrychlejší odstranění vytýkaných nedostatků, aby mohly být internetové stránky ze seznamu blokových webů vymazány, a podle jejího vyjádření bylo zasaženo do jejích ústavně chráněných práv. Identifikace účastníka řízení tak byla učiněna zcela správně. Městský soud úvahy žalované přezkoumal a aproboval její závěry. To, že si závěry žalované osvojil, je přípustný způsob vypořádání námitek.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

III.1 Přípustnost kasační stížnosti

[11] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti, jelikož se ve věci přezkumu téhož správního rozhodnutí jedná v pořadí již o druhou kasační stížnost. Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je mimo jiné kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem. Smyslem citovaného ustanovení je zamezit tomu, aby se Nejvyšší správní

pokračování

soud musel zabývat znovu věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor vyslovil, a krajský soud se jím řídil (nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05). K výkladu § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. se vyslovil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS. Podle něj „ze zákazu opakované kasační stížnosti judikatura Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu dovodila nad rámec doslovného znění § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. výjimky, jejichž respektování znamená dodržení smyslu a účelu rozhodování Nejvyššího správního soudu. Dospěla k závěru, že toto ustanovení nelze vztáhnout zejména na případy, kdy Nejvyšší správní soud vytýká nižšímu správnímu soudu procesní pochybení nebo nedostatečně zjištěný skutkový stav, případně nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Odmítnutí kasační stížnosti za tohoto procesního stavu by znamenalo odmítnutí věcného přezkumu rozhodnutí z pohledu aplikace hmotného práva. [...] Lze tedy shrnout, že ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. limituje přípustnost kasační stížnosti ve vztahu k otázkám již dříve v téže věci Nejvyšším správním soudem závazně posouzeným“.

[12] Svým předešlým rozsudkem Nejvyšší správní soud zrušil usnesení městského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť shledal, že žaloba neměla být odmítnuta, nýbrž věcně posouzena. Nyní podaná kasační stížnost je proto v tomto směru přípustná, neboť by jinak nebyl umožněn věcný přezkum závěrů městského soudu (rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2022, č. j. 8 As 288/2019-103, bod 17).

[13] Nejvyšší správní soud se dále zabýval přípustností jednotlivých kasačních námitek, a to z toho pohledu, že kasační stížnost lze podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost podaná z jiných důvodů je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatelka musí reagovat na argumentaci krajského (městského) soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které soud v napadeném rozsudku uvedl, nesprávné. Musí tedy vylicit, kterých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl soud vůči ní dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11). Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedla v řízení před městským soudem, aniž by jakkoliv reflektovala argumentaci městského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky městský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům městského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43; nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36, body 10 až 14).

[14] V bodech 3.2 až 3.5 kasační stížnosti stěžovatelka obecně tvrdí, že ji žalovaná opomenula jako účastníci řízení. Tyto pasáže však prakticky doslovně odpovídají žalobě (body 2.1 až 2.4). Městský soud se přitom s touto argumentací vypořádal, a to zejména v bodech 66, 67, 68 a 75 napadeného rozsudku. Městský soud v nich uvedl, že pro posouzení účastenství byl rozhodný stav v roce 2023 a že podle zjištění správních orgánů byla v této době provozovatelkou internetových stránek a držitelkou doménového jména společnost 7 PHARMA. Zároveň uvedl, že po ukončení jednoho kontrolního řízení může dojít ke změně skutkových okolností a správní orgán má zjistit aktuální skutkový stav.

[15] Shora uvedená obecná tvrzení stěžovatelka v kasační stížnosti dále rozvádí. Stále však místo reakce na argumentaci městského soudu opakuje žalobní argumentaci. Podle stěžovatelky je závěr o tom, že provozovatelkou internetových stránek je společnost 7 PHARMA, v rozporu se skutkovými zjištěními v řízení vedeném pod sp. zn. SZPI/AL112/2021. Uvádí, že v předchozím řízení byla za provozovatelku považována ona, cituje předchozí správní rozhodnutí i rozsudek městského soudu a tvrdí, že nový závěr je „kopernikovský obrat“, závěr „A“ a následně „non-A“, tedy postup rozporný se zásadou předvídatelnosti a legitimního očekávání (viz body 3.6 až 3.12 kasační stížnosti). Zde opět jde o převzatou část žaloby, jen s několika nepatrnými úpravami, a to včetně formulací o „kopernikovském obratu“ či závěru „A“ a následně „non-A“ (viz body 2.5 až 2.10). Jak již bylo naznačeno výše, s touto argumentací se městský soud vypořádal. Městský soud rozlišil stav v roce 2023 oproti roku 2019 a uvedl, že došlo k převodu internetových stránek i doménového jména (body 67 a 68 napadeného rozsudku). Dále městský soud přímo reagoval na tvrzení, že žalovaná hodnotí stejné skutečnosti zcela opačně (body 71 a 72 napadeného rozsudku). Uvedl také, že po ukončení jednoho kontrolního řízení může dojít k podstatné změně skutkových okolností a že správní orgán musí v takovém případě zjistit aktuální skutkový stav (bod 75 napadeného rozsudku). Ani v tomto případě tak nejde o projednatelný kasační bod. Přípustná je až související argumentace v bodě 3.24 kasační stížnosti, v němž stěžovatelka výslovně namítá, že městský soud nevysvětlil, jaké skutkové okolnosti se měly změnit (k tomu viz níže).

[16] Dále stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí tři skutečnosti, které podle ní žalovaná hodnotila opačně než v předešlém řízení, a její postup byl tak „zcela nekonzistentní a účelový“. Konkrétně jde o to, že 7 PHARMA byla uvedena jako provozovatel na internetových stránkách, že existovala shora již zmíněná smlouva ze dne 7. 10. 2019, a že stěžovatelka sama v předchozím řízení tvrdila, že provozovatelem je 7 PHARMA (body 3.13 až 3.17 kasační stížnosti). Tato tvrzení jsou však opět prakticky doslovně zkopírované části žaloby (body 2.11 až 2.15). Městský soud se v bodech 71 a 72 těmito skutečnostmi zabýval a argumentaci stěžovatelky vypořádal. Uvedl, že nejde o rozporné hodnocení, ale o hodnocení odpovídající vývoji skutkového stavu v čase. Ani v tomto případě nejde o přípustnou kasační námitku. Projednatelnou podobu má v návaznosti na to až námitka v bodě 3.25 kasační stížnosti, kde stěžovatelka výslovně tvrdí, že městský soud nevypořádal protichůdné hodnocení smlouvy (k tomu viz níže).

[17] Stěžovatelka dále uvádí, že žalovaná ji měla považovat alespoň za osobu, která se podílí na provozu internetových stránek. Dodává, že postup byl účelový a směřoval k rychlému zápisu internetových stránek na seznam blokováných webů (bod 3.18 kasační stížnosti). Základ je opět převzatý z žaloby (bod 2.16), pouze doplněný o tvrzení týkající se doručování veřejnou vyhláškou. Městský soud se nicméně zabýval tím, zda měl správní orgán se stěžovatelkou předběžně nakládat jako s účastnicí řízení, a dospěl k tomu, že nikoliv (bod 74 napadeného rozsudku). V této souvislosti podle městského soudu nebylo možné přehlédnout, že sama společnost 7 PHARMA své postavení nezpochybnila. Ani v tomto případě tak nejde o přípustnou kasační námitku. Tím není dotčena přípustnost námítky v bodě 3.26 kasační stížnosti, v níž stěžovatelka již výslovně polemizuje s tím, jaký význam městský soud přikládal procesnímu chování společnosti 7 PHARMA. Touto námitkou se Nejvyšší správní soud zabývá níže.

pokračování

[18] Stěžovatelka dále tvrdí, že se s prvostupňovým rozhodnutím fakticky seznámila dne 23. 10. 2023, kdy došlo k zápisu internetových stránek na seznam blokovanych webů, a že doručení veřejnou vyhláškou nemůže působit vůči opomenutému účastníkovi, který není v rozhodnutí uveden (bod 3.23 kasační stížnosti). Tato pasáž je opět doslovně převzatá z žaloby (bod 2.21). Míjí se však rozhodovacími důvody městského soudu. Napadený rozsudek totiž vychází z toho, že stěžovatelka opomenutou účastnicí nebyla. Námitka týkající se účinků doručení veřejnou vyhláškou proto vychází z předpokladu, který městský soud odmítl, a sama o sobě nesměřuje proti rozhodovacím důvodům napadeného rozsudku. Tvrzení o vzniku škody pak samo o sobě nesměřuje proti žádnému nosnému závěru městského soudu o účastenství stěžovatelky.

III.2 Námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku

[19] Jde-li o namítanou nepřezkoumatelnost, která má z logiky postupu kasačního přezkumu před posouzením věcných závěrů přednost, lze úvodem připomenout, že podle konstantní judikatury se za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů považuje především takové rozhodnutí, v němž nebyly vypořádány všechny žalobní námitky; dále rozhodnutí, z jehož odůvodnění není zřejmé, proč právní argumentaci účastníka řízení soud považoval za nedůvodnou a proč žalobní námitky považoval za mylné či vyvrácené, rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jak byla naplněna zákonná kritéria, případně by nepřezkoumatelnost rozhodnutí byla dána tehdy, pokud by z rozhodnutí nebylo zřejmé, které podklady byly vzaty v úvahu a proč (viz například rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, č. 1119/2007 Sb. NSS, či ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, č. 386/2004 Sb. NSS). K tomu je nicméně třeba dodat, že k rušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je třeba přistupovat obezřetně. Není totiž porušením práva na spravedlivý proces, jestliže soud nebuduje vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jeho závěrů je sama o sobě dostatečná (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, nebo rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2015, č. j. 8 Afs 71/2012-161).

[20] Stěžovatelka v tomto ohledu namítá, že městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku neuvedl, jaké skutkové okolnosti se změnily, aby za provozovatele daných internetových stránek byla v prakticky stejném období v jednom případě považována stěžovatelka a ve druhém případě společnost 7 PHARMA. Odkázal podle ní na rozhodnutí žalované, avšak ani ta to nedokázala odůvodnit. Tato námitka není důvodná. Městský soud totiž v bodě 67 napadeného rozsudku vysvětlil, že v roce 2019 byla držitelem doménového jména a provozovatelem internetových stránek stěžovatelka, proto s ní bylo tehdy vedeno správní řízení. Následně však podle městského soudu došlo k převodu e-shopu i doménového jména a v době vedení řízení v nyní projednávané věci (v roce 2023) byl provozovatelem internetových stránek již jiný subjekt. V bodě 68 napadeného rozsudku pak městský soud uvedl, že v průběhu času došlo ke změně skutkových okolností (tedy ke změně vlastníka a provozovatele internetových stránek), na což správní orgány oprávněně reagovaly.

[21] Městský soud tedy neodkázal pouze obecně na rozhodnutí žalované. Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že za rozhodující považoval odlišný časový rámec obou řízení. Předchozí řízení se podle něj vztahovalo ke skutkovému stavu z let 2019 a 2020, zatímco nyní přezkoumávané řízení ke stavu v roce 2023. Městský soud výslovně reagoval

právě také na argument stěžovatelky, že žalovaná oproti předchozímu řízení hodnotí zcela opačně tři skutečnosti, tedy konkrétně uvedení společnosti 7 PHARMA jako provozovatele na internetových stránkách, smlouvu ze dne 7. 10. 2019 a tvrzení samotné stěžovatelky z předchozího řízení, že provozovatelem internetových stránek je společnost 7 PHARMA. Podle městského soudu se nejedná o rozporné hodnocení skutkového stavu, ale o hodnocení, které odpovídá jeho vývoji v čase (bod 72 napadeného rozsudku). Nedůvodná je proto také související námitka, že se městský soud nevypořádal s argumentací, podle které žalovaná hodnotila smlouvu o převodu protichůdně. K tomu pak lze dodat, že podle napadeného rozhodnutí žalované zmiňovanou smlouvu považoval prvostupňový orgán v předcházejícím rozhodnutí (řízení) za fiktivně datovanou. Právě kvůli této předpokládané fiktivní dataci nepovažoval za prokázané, že by k převodu došlo k říjnu či listopadu 2019, kdy byly u stěžovatelky prováděny kontroly (viz str. 6 napadeného rozhodnutí).

III.3 Procesní úkony společnosti 7 PHARMA

[22] Stěžovatelka dále namítá, že to, jak se subjektivně stavěla společnost 7 PHARMA k otázce účastenství ve správním řízení, nemá význam pro účastenství stěžovatelky. Nelze jí proto přičítat k tíži, že společnost 7 PHARMA své postavení účastníka řízení nezpochybnila. Ani tato námitka však není důvodná. Městský soud netvrdil, že by samotný procesní postoj společnosti 7 PHARMA zakládal její účastenství nebo je naopak vylučoval. Tuto okolnost hodnotil v souvislosti s ostatními zjištěními, z nichž podle něj vyplývalo, že provozovatelem internetových stránek a držitelem doménového jména byla v rozhodné době společnost 7 PHARMA. Právě v tomto rámci městský soud uvedl, že společnost 7 PHARMA ve správním řízení činila konkrétní procesní úkony, oznámila odstranění závadného stavu a své postavení účastníka řízení nezpochybňovala (bod 69 napadeného rozsudku).

[23] Tato úvaha má význam i pro navazující posouzení, zda měla žalovaná předběžně jednat jako s účastnicí také se stěžovatelkou. Městský soud odkázal na výše již zmíněný rozsudek č. j. 2 As 12/2008-63, podle něhož je vhodné, aby správní orgán s určitou osobou předběžně nakládal jako s účastníkem řízení tehdy, je-li posouzení účastenství komplikované a úzce souvisí s posouzením věci samé. Z této judikatury však neplyne, že by správní orgán musel takto postupovat pokaždé, kdy určitá osoba později tvrdí, že měla být účastníkem řízení. Městský soud vyšel z toho, že správní orgány zjišťovaly aktuální skutkový stav v roce 2023 a že z podkladů ve správním spise plynul závěr o provozování internetových stránek společností 7 PHARMA. To, že společnost 7 PHARMA v řízení vystupovala jako účastnice, činila konkrétní procesní úkony a své postavení nezpochybňovala, tento závěr podle městského soudu podporovalo. Námitka proto není důvodná ani v rozsahu, v němž směřuje proti závěru uvedenému v bodě 74 napadeného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Nejvyšší správní soud na základě shora uvedených závěrů neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[25] O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o

pokračování

kasační stížnosti. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. června 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu